31982R1979

22.7.1982 *EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA* L 214/12

KOMISJONI MÄÄRUS (EMÜ) nr 1979/82, 19. juuli 1982, milles käsitletakse tomatimahla kuivainesisalduse määramise analüüsimeetodit ühise tollitariifistiku grupi 20 märkuse 4 kohaldamisel

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 16. jaanuari 1969. aasta määrust (EMÜ) nr 97/69 ühise tollitariifistiku nomenklatuuri ühtseks kohaldamiseks võetavate meetmete kohta, ([1]) viimati muudetud Kreeka ühinemisaktiga, eriti selle artiklit 3,

ning arvestades, et:

tuleb vastu võtta sätted, et tagada ühise tollitariifistiku nomenklatuuri ühtne kohaldamine tomatimahla klassifitseerimisel;

nõukogu määrusele (EMÜ) nr 950/68, ([2]) viimati muudetud määrusega (EMÜ) nr 1883/82, ([3]) lisatud ühise tollitariifistiku grupi 20 märkusega 4 sätestatakse, et tomatimahla klassifitseerimine sõltub tema kuivainesisaldusest;

on vaja vastu võtta kuivainesisalduse määramise analüüsimeetod; tehtud uurimistöö ja katsete põhjal leiti, et käesoleva määruse lisas kirjeldatud meetod tagab parimad tulemused;

käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas ühise tollitariifistiku nomenklatuuri komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE.

Artikkel 1

Ühise tollitariifistiku grupi 20 märkuse 4 kohaldamisel määratakse tomatimahla kuivainesisaldus lisas sätestatud meetodi abil.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 42. päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Ühenduste Teataja*s.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 19. juuli 1982

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Karl-Heinz NARJES

([1]) EÜT L 14, 21.1.1969, lk 1.
([2]) EÜT L 172, 22.7.1968, lk 1.
([3]) EÜT L 207, 15.7.1982, lk 4.

LISA

1. EESMÄRK JA RAKENDUSALA

Käesolev meetod võimaldab määrata tomatimahla kuivainesisaldust.

2. MÄÄRATLUS

Tomatimahla kuivainesisaldust määratletakse kui jääki, mis saadakse proovi kuivatamisel vastavalt allpool kirjeldatud meetodile.

3. PÕHIMÕTE

Massi kadu kuivatamisel määratakse, segades proovi hoolikalt kobediatomiidi või samalaadse materjaliga, eelkuivatades segu ja seejärel kuivatades seda vaakumkuivatuskapis kaks tundi temperatuuril 70 ± 1 °C ligikaudu 6,6kPa (66 mbar) juures.

4. REAKTIIVID

4.1. Kobediatomiit või samalaadne materjal.

4.2. Destilleeritud vesi.

5. VAHENDID

5.1. Kuivatusseadmed.

5.1.1. Automaatse termoregulaatori, termomeetri ja vaakumimõõturiga vaakumkuivatuskapp. See kuivatuskapp peab olema konstrueeritud nii, et temperatuuri erinevused sisselükatavate sahtlite erinevates kohtades ei ületaks 2 °C.

5.1.2. Ventilatsiooniseadise, automaatse termoregulaatori ja termomeetriga kuivatuskapp. Selle kuivatuskapi konstruktsioon peab tagama kiire õhuringluse kapis ja küllaldase vahetuse välisõhuga, et niiskus kiiresti eemaldada.

5.1.3. Vajaduse korral:

Veevann.

5.2. Õhkkuivati, mis koosneb hiljuti kuivatatud silikageeli või samaväärse kuivatusainega täidetud kuivatuskolonnist, millel on niiskuseindikaator. Kuivatuskolonn ühendatakse järjestikku kontsentreeritud väävelhapet sisaldava gaasipesuseadmega, mis omakorda ühendatakse kuivatamiseks kuivatuskapi õhusissevooluavaga. Ohutuse tagamiseks paigaldatakse kontsentreeritud väävelhapet sisaldava pesuseadme ette ja järele tühi pesuseade.

5.3. Vaakumpump, mille abil saab kuivatuskapis (5.1.1) hoida vaakumit vähemalt 6,6 kPa (66 mbar) juures.

5.4. Korrosioonikindel lamedapõhjaline metallanum, mille diameeter on vähemalt 100 mm ja kõrgus vähemalt 30 mm ning millel on tihedalt suletav kaas.

5.5. Klaaspulk.

5.6. Eksikaator, mis sisaldab hiljuti aktiveeritud silikageeli (või samaväärset kuivatusainet) ja millel on niiskuseindikaator.

5.7. Analüütilised kaalud.

6. TÖÖ KÄIK

6.1. Metallanumasse (5.4) kaalutakse ligikaudu 1,5 g kobediatomiiti (4.1). Lahtine anum ja selle kaas asetatakse kuivatuskappi ning kuivatatakse 30 minutit temperatuuril 110 ± 3 °C. Anum suletakse kaanega ja asetatakse eksikaatorisse (5.6), lastakse jahtuda ning kaalutakse täpselt.

6.2. Anumasse kaalutakse ligikaudu 15 g proovi. Kaalutakse kiiresti, et vältida niiskusekadu.

6.3. Klaaspulka (5.5) kasutades segatakse proovimaterjal kobediatomiidiga (4.1) nii, et segu jaotuks anumas ühtlaselt. Selle lihtsustamiseks võib segu lahjendada destilleeritud veega (4.2). Klaaspulk loputatakse destilleeritud veega.

6.4. Üht allpool kirjeldatud meetodit kasutades kuivatatakse uuritav proov nähtavalt kuivaks.

6.4.1. Uuritavat proovi sisaldav anum asetatakse keeva vee vannile (5.1.3).

6.4.2. Uuritavat proovi sisaldav anum paigutatakse kuivatuskappi (5.1.2) temperatuuril 70 °C.

6.4.3. Uuritavat proovi sisaldav anum asetatakse vaakumkuivatuskappi (5.1.1) temperatuuril 70 °C ja rõhku vähendatakse ligikaudu kuni 41,3 kPa (413 mbar).

6.5. Osaliselt kuivatatud uuritavat proovi sisaldav anum asetatakse vaakumkuivatuskappi (5.1.1). Rõhku vähendatakse ligikaudu kuni 6,6 kPa (66,6 mbar) (2–4 kontsentreeritud väävelhapet läbivat õhumulli sekundis).

Uuritaval proovil lastakse temperatuuril 70 ± 1 °C kaks tundi kuivada.

Vaakumtoru suletakse ja lisatakse aeglaselt kuiva õhku kuni normaalrõhu saavutamiseni.

6.6. Kuivatatud uuritavat proovi sisaldav suletud anum paigutatakse viivitamata eksikaatorisse (5.6) ja kaalutakse niipea kui jõutakse ümbritseva õhu temperatuurini.

7. TULEMUSTE ESITAMINE

Tulemuste arvutamise valem ja meetod

Kuivainesisaldus protsentides arvutatakse järgmise võrrandi kohaselt:

$$\%\ \text{vsebnosti suhe snovi} = (m_1 - m_2) \times \frac{100}{m_0},$$

kus:

m_0 = uuritava proovi esialgne mass g,

m_1 = anuma mass g koos kobediatomiidi, kaane ja kuivjäägiga,

m_2 = anuma mass g koos kobediatomiidi ja kaanega.